

"Caminar es también una travesía por el silencio y un disfrute del sonido ambiental"

[Elogio del caminar](#), David Le Breton

La Taula de Senderisme de l'Alt Pirineu i Aran farà un PET

Efectivament, l'elaboració d'un Pla estratègic de la Taula va ser un dels acords de la reunió del passat 20 d'abril a Sort, en què se sotmetia a aprovació el pla d'actuacions per al 2016. I és que paral·lelament a les noves accions previstes (vegeu [acta](#)), cal abordar un procés de reflexió intern que permeti definir millor la seva missió i àmbits d'acció i enfortir les tasques de comunicació per donar més projecció, tant al propi grup com a les seves actuacions, dins l'àmbit professional del senderisme i els camins.

El primer municipi a adoptar el mètode SENDIF: la Torre de Capdella

Aprofitant que s'havia de reimprimir el material divulgatiu, aquest ajuntament pallarès ha decidit passar les seves rutes pel sedàs del SENDIF ([aquí](#)). El resultat: un plànol de 20 itineraris a peu per la Vall Fosca, amb els cinc graus de dificultat física representats i que també incorpora les icones que caracteritzen la dificultat tècnica. Atents al *feedback*...

Dotze anys de marxa, dotze anys mantenint camins

El 29 de maig arriba la 12a edició de la Marxa Popular Vall de Siarb. Més enllà d'una interessant caminada per la vall, la Marxa ha servit també de combustible per a la recuperació dels camins tradicionals dels pobles de Llagunes, Vilamur, Soriguera, Rubió o Puigforniu: el fet de canviar d'itinerari cada any ha obligat a innovar en la combinació de camins, a preguntar als padrins com unir dos punts, a obrir trams pràcticament oblidats... I tal recerca, junt amb la implicació del Parc Natural de l'Alt Pirineu i l'Ajuntament de Soriguera en el desbrossament, ha deixat una teranyina de camins, pistes i corriols que fan de la vall de Siarb un indret ideal per a la pràctica del senderisme (vegeu [propostes](#)).

Els processos erosius provocats per les curses i com minimitzar-los

Les curses de muntanya formen part de l'univers senderista? No ho discutirem ara. En qualsevol cas, la seva proliferació ha encès l'alarma quant als impactes sobre el medi derivats d'afluències a voltes massives. En aquest sentit, s'ha publicat un interessant estudi: *Diagnosi dels efectes de les curses de muntanya i curses BTT al Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa* ([clic](#)). D'altra banda, de la col·laboració entre Diputació de Barcelona i la FEEC ha sorgit el *Document de bones pràctiques per a activitats excursionistes organitzades a la xarxa de parcs naturals* ([clic](#)). Dues bones referències.

El Camí Ignasià dobla el nombre de pelegrins en un any

437 pelegrins (entre els quals 415 senderistes) van passar el 2015 pel Centre d'acollida de Manresa del Camí Ignasià ([clic](#)), que, recordem, reproduïx el recorregut que va fer Ignasi de Loiola l'any 1522. Entre la informació recopilada (vegeu [memòria](#)), destaca que poc més de la meitat van sortir de l'origen (Azpeitia, Guipúscoa); el pes dels caminants internacionals i, entre els peninsulars, dels bascos; o la component cultural com a motivació del viatge. Es constata, però, que encara manquen serveis associats (sobretot d'allotjament) que ajudin a abaratir l'experiència...

EL MIRADOR

Rafael López-Monné és geògraf, professor, fotògraf i un apassionat de les muntanyes, de la seva història i dels seus paisatges, construïts, afirma, tant per les petjades de la natura i de l'home com pels –sempre subjectius– filtres culturals de l'observador. I els camins, com a infraestructura, i el caminar, com a activitat, també es fan imprescindibles per entendre el seu discurs. Així ens ho exposa en aquestes ratlles, referides als antics camins que ressegueixen la costa catalana, els coneguts camins de ronda. Uns camins que han tingut molts usuaris al llarg dels temps –soldats, contrabandistes, carrabiners, pescadors i altres passavolants– i que ara tenim el deure de conservar i de trobar-los nous usos. **Camins de ronda: noves funcions i nous reptes** ([clic](#)).

UNA CAMINADA AMB ... ELOI CORDOMÍ (meteoròleg)

“La ruta que us proposo, Capdella-estany Tapat, permet conèixer els diferents paisatges d'una de les valls més plujoses de Catalunya: la Vall Fosca. Són set quilòmetres de caminada que requereixen un dia sencer per gaudir-los sense pressa. A Capdella, passem pel costat de l'església romànica de Sant Vicenç, de la càmera de TV3 i d'una estació meteorològica i encarem la pujada en un profund bosc de ribera que acaba als rasos de Riquerna. A partir d'aquí, deixem endarrere bedolls i avellaners i caminem per un sender entremig de prats. En una hora i mitja, arribem a un dels racons més pintorescos: el pontet de Rus, amb el gorg i una bona cascada. Però no deixeu de pujar a l'estany Tapat, on, entremig de les roques, trobareu uns replans amb herba ideals per fer un bon entrepà i recuperar les forces que necessitareu per afrontar la baixada. Abans, tanqueu els ulls i, si podeu, dormiu i desperteu-vos escoltant el so que fan aquestes muntanyes. És una experiència única que procuro fer sempre que el lloc s'ho mereix”.
([si voleu saber-ne més...](#))

SENDES LITERÀRIES

És tot un goig poder, per fi, presentar un llibre que és molt especial per a la Taula de Senderisme de l'Alt Pirineu i Aran. I és que va tenir el seu origen, allà per l'any 2010, en els apassionats debats que, en el marc de la Taula, mantenien els tècnics comarcals encarregats de la gestió dels camins. Calia –deien– un manual que, amb sòlids criteris de caràcter funcional, constructiu i paisatgístic, els donés pautes per rehabilitar els camins històrics, que patien una degradació gairebé irreversible per abandonament. I l'IDAPA va canalitzar aquesta demanda contractant el Jordi Tutusaus perquè elaborés un estudi que, després d'uns anys (massa anys), s'ha convertit, de la mà d'Arola Editors, en un llibre, **La recuperació de camins tradicionals**. I ara ens l'ha regalat Sant Jordi.

EL WEB

Molts dels que passem dels cinquanta, vam ser de petits fidels seguidors de les aventures de l'ós Yogui ([clic](#)), la sèrie de dibuixos animats creada el 1958. I així, sense adonar-nos-en, ens introduïren en la mítica dels parcs nacionals, dels *rangers* (i de les àrees de pícnic). Enguany, el **National Park Service**, l'agència federal nord-americana responsable dels parcs naturals (però –atenció!– també dels monuments històrics i arqueològics), celebra ja el centenari i és un bon moment per treure el cap pel seu web ([clic](#)). Hi trobarem, entre altres, informació dels nombrosos programes de voluntariat, recursos per al professorat en tota mena de matèries o les activitats de senderisme (*hiking*) en els centenars de parcs del sistema (per exemple, a l'[Olympic NP](#)). *Look at the bears!!*

Aquest butlletí és editat per la Secretaria Tècnica de la Taula de Senderisme de l'Alt Pirineu i Aran, grup de treball adscrit a l'IDAPA, que promou la participació, el debat i l'intercanvi de coneixements entre tots els col·lectius implicats en la projecció dels Pirineus com a destinació senderista.

Subscriu-te a través d'aquest [formulari](#)

Dóna't de baixa fent clic [aquí](#)

Accés a números [anterior](#)s